

HOTĂRÂREA NR. 190

din 27 mai 2013

privind acordarea titlului de Cetățean de Onoare al județului Cluj - “Clujean de onoare” părintelui Boian Aleksandrovici

Consiliul Județean Cluj, întrunit în ședință;

Analizând proiectul de hotărâre privind acordarea titlului de Cetățean de Onoare al județului Cluj - “Clujean de onoare” părintelui Boian Aleksandrovici, propus de președintele Consiliului Județean Cluj, domnul Horea-Dorin Uioreanu;

Ținând cont de prevederile:

- Hotărârii Consiliului Județean Cluj nr. 89/10.03.2011 privind instituirea titlului de Cetățean de Onoare al județului Cluj - “Clujean de onoare”;

- Hotărârii Consiliului Județean Cluj nr. 138/28.11.2003 privind aprobarea Statutului județului Cluj, modificată prin H.C.J. nr. 221/17.11.2005;

- Ordonanței Guvernului nr. 53/16.08.2002, privind Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale;

Fiind îndeplinite prevederile cuprinse în art. 44-45 și în art. 94-98 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul drepturilor conferite prin art. 115 alin. (1) lit. c) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. Se aprobă acordarea titlului de Cetățean de Onoare al județului Cluj - “Clujean de onoare” părintelui Boian Aleksandrovici.

Art. 2. Cu punerea în aplicare a prevederilor prezentei hotărâri se încredințează Președintele Consiliului Județean Cluj, prin Serviciul Relații Publice.

Art. 3. Prezenta hotărâre se comunică prin intermediul secretarului județului, în termenul prevăzut de lege, Serviciului Relații Publice, părintelui Boian Aleksandrovici, precum și Prefectului Județului Cluj, și se aduce la cunoștința publică prin publicarea în Monitorul Oficial al Județului Cluj și pe pagina de internet “www.cjcluj.ro”.

PREȘEDINTE,

HOREA-DORIN UIOREANU

**Contrasemnează:
SECRETAR AL JUDEȚULUI,**

SIMONA GACI

REFERAT DE APROBARE

a proiectului de hotărâre privind acordarea titlului de
Cetățean de Onoare al județului Cluj - "Clujean de onoare" părintelui Boian Aleksandrovići

Dragostea de țară și atașamentul față de propria națiune reprezintă unul dintre cele mai nobile sentimente ale oricărei persoane, iar păstrarea și cultivarea acestuia constituie o datorie sacră. A simți și exprima cu adevărat apartenența la o comunitate națională reprezintă o condiție necesară pentru întărirea conștiinței unui neam. În ceea ce îi privește, românii din Diaspora reprezintă o comunitate aparte, care încearcă să se organizeze în afara granițelor țării și care are nevoie de atenție și sprijin sporit din partea celor care îi reprezintă în România. În acest context, Consiliul Județean Cluj conștientizează pe deplin necesitatea ca, în cadrul activității sale de cooperare internațională, să acorde o atenție aparte dezvoltării relațiilor cu regiunile din țările vecine României în care există mari comunități de români precum și aceea de a sprijini comunitățile românești din străinătate care sunt animate de un puternic sentiment al apartenenței la tradițiile și valorile patriei-mamă. Mai mult decât atât, Consiliul Județean Cluj apreciază ca fiind de datoria sa să ofere un sprijin necondiționat celor care, prin ambiție și dăruire, au luptat pentru apărarea drepturilor românilor mai puțin favorizați și supuși riscului deznaționalizării, confrunțați cu probleme grave și nevoi zilnic să depășească cele mai grele încercări, în numele poporului român.

În prezent, una dintre personalitățile de excepție care activează pentru apărarea și promovarea drepturilor românilor din afara granițelor țării, în condiții extrem de vitrege, este preotul român ortodox Boian Aleksandrovići, Protopop al Protopopiatului Ortodox Român al Daciei Ripensis și Vicar al Timocului. Părintele Boian Aleksandrovići locuiește în prezent în Valea Timocului, fiind cel care, în pofida tuturor impedimentelor și a opreliștilor autorităților sârbe, a construit singura biserică din Serbia în care slujba se oficiază în limba română, pentru comunitatea semnificativă de etnici români care trăiește în această regiune. În același timp, concomitent cu lupta sa pentru obținerea în favoarea etnicilor români a dreptului la o viață spirituală liberă și facilitată de practicarea în limba maternă, dovada evidentă a devotamentului pentru păstrarea identității românești ortodoxe de la sud de Dunăre, părintele Boian Aleksandrovići acționează în mod constant pentru renașterea și însuflețirea conștiinței naționale și a sentimentului de apartenență la națiunea română a conaționalilor săi din regiune și din întreaga Serbie. Cuvintele, dar mai ales faptele domniei sale, reprezintă mesajul timocenilor care în momentul de față luptă pentru recunoașterea dreptului la educație și viață spirituală în limba română dar și pentru toate celelalte drepturi civile și politice care caracterizează societățile democratice..

În momentul de față, comunitatea românilor din Valea Timocului reprezintă practic ultima mare minoritate națională din Europa nerecunoscută cu adevărat de statul pe al cărei teritoriu trăiește, statul sârb, și privată de drepturi elementare, deși în realitate aceasta deține un procent important din populația totală a țării, numărând câteva sute de mii de persoane. Idealul pentru care aceștia luptă cu autoritățile Serbiei sunt condiții elementare pentru orice alt popor: să învețe și să se roage în limba lor maternă, dar și să fie reprezentați și să activeze în cadrul organelor alese ale țării, conform ponderii semnificative pe care o dețin în totalul populației. Reamintim în acest context faptul că, începând cu anul 1833, Imperiul Otoman a lăsat administrarea teritoriilor în care locuiau românii timoceni în mâinile sârbilor, care i-au privat de toate drepturile și au urmărit constant să îi deznaționalizeze. Sub presiunea constantă a Bisericii Ortodoxe Sârbe, românilor li s-a impus să-și uite istoria, credința strămoșească și neamul. Limba română a fost interzisă, școlile au fost desființate, preoții români au fost alungați și înlocuiți cu preoți sârbi. În 1918, în timpul Conferinței de la Paris, profesorul Atanasie Popovici a condus o delegație din Timoc și a cerut marilor puteri unirea timocenilor cu România Mare.

Din anul 2000, reprezentanții românilor timoceni au încercat să introducă limba română în școli, însă nu au reușit, din cauza multiplelor forme de presiune venite de la Belgrad. În cadrul acestei infernale de grele și nobile lupte care continuă, exponentul cel mai reprezentativ al comunității românilor timoceni

este preotul ortodox Boian Aleksandrovici, Protopop al Protopopiatului Ortodox Român al Daciei Ripensis și Vicar al Timocului, un neobosit apologet al credinței, limbii, culturii și tradițiilor românești, vocea suferințelor pe care le trăiesc românii din Valea Timocului.

Părintele Boian Aleksandrovici s-a născut în anul 1977, în Valea Timocului, la Negotin, locul unde avea să își petreacă întreaga copilărie, fiind descendentul unei vechi familii de români timoceni. Încă din copilărie s-a prefigurat destinul aflat sub semnul dramei de a nu se putea ruga în limba pe care o vorbea acasă. Nu a reușit să termine Facultatea de Teologie, pentru că a intrat în conflict cu episcopul sârb Iustin al Timocului, care dorea să-l îndepărteze de Malainița, zonă cu o populație majoritar românească, propunându-i să fie preot în Episcopia Șumadijei, zonă dominată de sârbi. Pentru că nu vroia să se desprindă de timoceni, a apelat la Preasfințitul Daniil de la Vârșeț, iar în anul 2003 a fost hirotesit ipodiacon în catedrala episcopală de la Vârșeț. În anul 2005 a fost hirotonit diacon la Mănăstirea Prislop din România, iar o zi mai târziu a fost numit preot al parohiei Malainița, la Schitul „Schimbarea la Față” din Munții Retezat. Ulterior, a fost numit protoiereu iconom stavrofor al Protopopiatului Dacia Ripensis.

În anul 2003, părintele Boian Aleksandrovici a ridicat la Malainița, pe cheltuiala proprie, prima biserică ortodoxă română din Serbia de Răsărit, pe un teren aflat în proprietatea sa. A urmat un conflict îndelungat cu autoritățile sârbe, care cereau demolarea lăcașului, invocând ilegalitatea acestei construcții. Presa internațională a comentat îndelung scandalul iar, în aprilie 2005, incidentul a fost discutat inclusiv la adunarea Consiliului Europei, fără niciun rezultat din păcate. Atacurile Bisericii Ortodoxe Sârbe împotriva preotului român au fost neîncetate în toată această perioadă. În acest context, Părintele Boian a fost caterisit pe motiv că a oficiat slujbe în limba română într-o biserică din Serbia și a fost condamnat la două luni de închisoare, cu suspendare.

Obstacolele așezate de autoritățile sârbe în calea nobilelor eforturi ale preotului român, obstacole care adesea ajungeau chiar și la amenințări cu moartea, nu au reușit să-i zădărnicească acțiunile, izvorâte din iubirea necondiționată față de limba maternă și învățăturile religioase care i-au rămas întipărite pentru totdeauna în suflet.

Părintele își continuă și în ziua de astăzi, neobosit, dificila misiune de a păstra identitatea, ființa și credința celor care nu pot să cinstească deschis obiceiurile și valorile poporului. Considerând că este firesc și obligatoriu ca un popor să fie condus spiritual de către pastori din același neam, că nimeni nu poate să substituie și să cunoască cu adevărat sufletul altui neam, părintele Boian Aleksandrovici luptă constant pentru păstrarea românilor timoceni sub o autoritate bisericească românească. În tot acest context, faptul că timocenii, în frunte cu părintele Boian Aleksandrovici, au rezistat, de-a lungul timpului, procesului de mistificare a istoriei, a unor realități evidente și de necontestat, de deznaționalizare, practicat de statul și de biserica sârbă, reprezintă o dovadă certă a credinței lor în valorile strămoșești.

Ca o dovadă a recunoașterii meritelor sale excepționale în slujba românilor din Serbia și a națiunii române, în anul 2008, părintele Boian Aleksandrovici a fost decorat cu Ordinul “Meritul Cultural” în grad de Comandor, înaltă distincție oferită de președintele României.

În semn de apreciere deosebită pentru atașamentul și angajamentul său constant față de promovarea identității culturale, lingvistice și religioase a românilor din Serbia, considerăm a fi oportun ca aprecierea de care această personalitate trebuie să se bucure din partea autorităților administrației publice județene și a comunității întregului județ să se materializeze prin conferirea titlului de Cetățean de Onoare al Județului – „Clujean de Onoare” părintelui Boian Aleksandrovici.

Înmânarea diplomei de Cetățean de Onoare al Județului – „Clujean de Onoare” și a însemnelor distinctive ale acestui titlu urmează a se realiza în cadrul unei ceremonii publice organizate în acest sens de către Consiliul Județean Cluj.

În conformitate cu prevederile art. 97, alin. 2 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, am întocmit prezentul proiect de hotărâre cu sprijinul Secretarului Județului Cluj, prin Serviciul Relații Publice, persoana de contact fiind domnul Alin-Ciprian Iuga, șef serviciu, proiect ce urmează să parcurgă etapele prevăzute în Regulamentul de funcționare a Consiliului Județean Cluj.

PREȘEDINTE,
HOREA-DORIN UIOREANU